

Sygn. akt IV U 980/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 10 września 2010 r., znak: (...)

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o wstrzymanie wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową
i prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony K. G. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową od 27 września 1999 r. do 31 sierpnia 2010 r. Z uwagi na przeprowadzoną kontrolę prawidłowości orzekania w trybie nadzoru Prezesa Zakładu nad wykonywaniem orzecznictwa o niezdolności do pracy przez Lekarzy Orzeczników i Komisje Lekarskie, sprawa skierowana została do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 2 sierpnia 2010 r. stwierdziła u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy bez związku ze służbą wojskową, ustalając, że w okresie od 27 września 1999 r. do 21 lutego 2010 r. ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy bez związku ze służbą wojskową.

W dniu 10 września 2010 r. organ rentowy wydał trzy decyzje: o wstrzymaniu wypłaty ubezpieczonemu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową od 1 września 2010 r., o przyznaniu mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

z ogólnego stanu zdrowia od 1 września 2010 r. i o odmowie przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową. Wszystkie te decyzje wysłane zostały na adres ubezpieczonego za pośrednictwem poczty w dniu 20 września 2010 r. Decyzja

o wstrzymaniu wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową ((...)), jak i decyzja przyznająca ubezpieczonemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia (znak: (...)) zawierają pouczenie

o możliwości wniesienia odwołania za pośrednictwem organu rentowego, który wydał decyzję, do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Sądu Okręgowego- Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Odwołanie K. G. od dwóch decyzji z dnia 10 września 2010 r.

o wstrzymaniu wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową

i przyznaniu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia wraz

z wnioskiem o przywróceniu terminu do wniesienia odwołania wpłynęło do organu rentowego w dniu 14 października 2015 r. Uzasadniając wniosek o przywrócenie terminu, ubezpieczony podał, że obie decyzje nie zawierały pouczenia o możliwości ich zaskarżenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie K. G. od decyzji ZUS Oddział w N. z dnia

(...) r., znak: (...) i znak: (...), podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁽⁹⁾ § 3 k.p.c.

Odwołanie osoby ubezpieczonej inicjuje postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy niezwłocznie przesyła odwołanie wraz z aktami sprawy właściwemu sądowi. Ustawowy termin do wniesienia odwołania, zgodnie

z art. 477⁹ § 1 k.p.c., wynosi jeden miesiąc od doręczenia odwołującemu odpisu decyzji. Odwołanie złożone z uchybieniem terminu podlega odrzuceniu.

Konsekwencją niedotrzymania powyższego terminu jest- zgodnie z art. 477⁹ § 3 k.p.c.- obligatoryjne odrzucenie odwołania. Odstąpienie zaś od odrzucenia odwołania dopuszczalne jest jedynie przy kumulatywnym zaistnieniu dwóch przesłanek, a mianowicie, gdy przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz gdy nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony. Przesłanki upoważniające sąd do nieuwzględnienia przekroczenia terminu mają charakter ocenny i zależą od całokształtu okoliczności sprawy. Powinność ich wykazania spoczywa na wnoszącym odwołanie.

W orzecznictwie podkreśla się, że sąd z urzędu, w trakcie wstępnego badania sprawy, dokonuje nie tylko sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także- w przypadku stwierdzenia opóźnienia- ocenia jego rozmiar oraz przyczyny. Sąd ma dyskrecyjną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego. Stosownie do oceny tych okoliczności, sąd odwołanie odrzuca albo nadaje mu bieg (zob. postanowienia

SN z dnia: 29 października 1999 r. II UKN 588/99, OSNP 2001/4/134 i z dnia 1 czerwca 2010 r., II UK 404/09, LEX nr 611422).

Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 marca 2006 r.,

III UK 168/05 (LEX nr 277825) podnosząc, że ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne i czy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego, jest pozostawione uznaniu sądu.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy podał, iż sąd nie odrzuci odwołania od decyzji organu rentowego na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. tylko wówczas, gdy bezspornie stwierdzi, że przekroczenie ustawowego terminu nie jest nadmierne i że nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego. W pozostałych wypadkach jest obowiązany odrzucić odwołanie. Odrzucając odwołanie na podstawie powyższego przepisu sąd uzasadnia, że nie wystąpiły wskazane w nim obie przesłanki potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 11 kwietnia 2014 r., III AUa 31/14 (LEX nr 1451801) wyraził natomiast pogląd, że wymienione w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego.

W tej sprawie zaskarżone decyzje wydane zostały w dniu 10 września 2010 r., a wysłane ubezpieczonemu w dniu 20 września 2010 r., zaś odwołanie od tych decyzji z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania wpłynęło do ZUS dopiero w dniu 14 października 2015 r., a zatem po upływie ponad pięciu lat od wydania decyzji.

Obie zaskarżone decyzje, wbrew twierdzeniom ubezpieczonego, zawierały jasne i czytelne pouczenie o prawie odwołania się od rozstrzygnięcia organu rentowego do sądu w terminie miesiąca od daty otrzymania decyzji (k. 166 i 168 cz. V akt ZU). Jednocześnie, ubezpieczony nie kwestionował, że decyzje z dnia 10 września 2010 r. zostały mu doręczone. W dniu 30 września 2010 r. odwołał się zresztą od decyzji o odmowie przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową (znak: (...)). Wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r., sygn. akt IV U 848/10, Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił odwołanie od tej decyzji. Od powyższego wyroku żadna ze stron nie wywiodła apelacji i wyrok uprawomocnił się.

Pozostałych dwóch decyzji, tj. o wstrzymaniu wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową i o przyznaniu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, w 2010 r. ubezpieczony nie kwestionował.

Nie ulega zatem wątpliwości, że w tej sprawie przekroczenie przez ubezpieczonego terminu do wniesienia odwołania od zaskarżonych decyzji było nadmierne.

Wobec prawidłowego pouczenia zawartego w drukach decyzji, które odwołujący otrzymał, wystąpienie do organu rentowego z odwołaniem od opisanych wyżej decyzji dopiero w dniu 14 października 2015 r. wynikało też z przyczyn leżących wyłącznie po stronie ubezpieczonego.

W takiej sytuacji, odwołanie K. G. od decyzji ZUS Oddział w N. z dnia (...) r. o wstrzymaniu wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową i o przyznaniu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia należy odrzucić.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c.